

Hirdetések:

1. Múlt csütörtökön megtartotta alakuló ülését az **egyháztanács**. Ennek a testületnek az a feladata, hogy az egyházközséget érintő fontos ügyeket az atyákkal együtt megtárgyalja. A tanács tagjai: Dr. Banai Zoltán (elnök), Ecseriné Simon Szilvia, Juhász Zoltán, Oláhné Kiszél Edit, Sági Anikó és Volter Kálmán.

2. Az egyháztanáccsal egyetértésben **megváltoztattuk a hétfői miserendet**. Ennek értelmében **hétfőnként reggel 8-kor lesz a szentmise**, azaz: a 7-es misét megszüntetjük. Ez a változás **holnaptól** a tanév végéig lesz érvényben, az iskolai nyári szünetben visszatérünk a reggel 7 órai misézésre. A változás a többi misét nem érinti.

3. A szerda **esti felnőtt katekézis** kivételes **elmarad**.

4. Várjuk a fiatalokat a **plébániai ifjúsági csoportokba**: keddenként 3-tól a **Szent László fiúkör**, péntekenként fél 3-tól a **Szent Teréz lánykör**, ugyancsak pénteken este 7-től a **nagyifi** alkalmaira. A fiú- és lánykörre a 4-8. évfolyamos fiatalokat, a nagyifire a középiskolás fiúkat és lányokat hívjuk és várjuk szeretettel.

5. **Jövő szombaton délelőtt** gyónási lehetőséggel egybekötött **bűnbánati alkalmat** tartunk gyermekek és az ifjúság részére. **Reggel 9-re** a leendő elsőáldozókat várjuk a *Templomba*, **fél 10-re** pedig az egyházközség fiataljait a plébániára!

6. Liturgikus ünnepek a héten: hétfőn *Pietrelcinai Szent Pió atya* emléknapja lesz. Kedden ünnepeljük *Szent Gellért vértanú püspököt*. Csütörtökön *Szent Kozma és Damján vértanúkra*, pénteken *Páli Szent Vince áldozópapra*, szombaton *Szent Vencel vértanúra* emlékezünk.

7. **Október 17-e és 19-e között** kerül megrendezésre a **„Melléjük szegődöm” program időspasztorációs témában**. A tréningre azok jelentkezését várják a szervezők, akik szeretnének bekapcsolódni egyebek mellett a Karitászbá, az idősothonok látogatásába, illetve a kórházi beteglátogatásba. A rendezvény **helyszíne** a máriabesnyői Mater Salvatoris Konferencia Központ és Lelkigyakorlatos Ház. A teljes részvételi **költség** 18.000 Ft. Jelentkezni a sekrestyében lehet név és telefonszám megadásával.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2024. szeptember 22. XVII. évf. 30. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. *Tel:* +36-53-311-144

Számlaszám: MBH Bank Nyrt. 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu> fejeregyhazi.tamas@vaciegyhazmegye.hu

cegledromaikatolikusplebania@gmail.com

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP

*A válaszos zsoltár válasza: Isten megsegít engem, * az Úr oltalmazója életemnek.*

Előző vasárnapunk témája, a szenvedés a mai evangéliumban is folytatódik. Jézus halad a kereszttel felé, hogy a szeretet kiszolgáltatottságában és kicsinységében mutassa be Isten „hatalmát”, eközben a tanítványok arról tanakodnak, közöttük ki a nagyobb. Megdöbbenő ez a szembeütközés, éles ellentét az isteni és az emberi gondolkodás között. Jézus mester-kurzusának célja, hogy a tanítványok megértő munkatársaivá, önfeláldozó követőivé váljanak, ehelyett nekik ennél sokkal fontosabb megbeszélőnivalójuk van. Szinte eleresztik a fülük mellett a kereszttel elfogadását, a halálról szóló jóvendőlést, nekik halaszthatatlanul azt kell tisztázniuk, ki a legrangosabb közülük. Mennyire megsebzett minket az áteredő bűn! Versenyre, önmegvalósításra, karrierre épülő világunkban a hatalmat leginkább önös, jól felfogott érdekeink érvényesítésére használjuk. Nagyok akarunk lenni, mert csak így figyelnek fel ránk. Jobb parancsolni, mint engedelmessé válni. Jobban szeretünk főnökösödni, mint megalázkodni. Tolakszunk az elsőbbségért, a címekért, a díjakért, hogy mások felmagasztaljanak. Mindent elkövetünk, hogy minél több hatalmunk, befolyásunk legyen mások felett. Tudásunk és végzettségünk, származásunk vagy társadalmi rangunk alapján jogot formálunk arra, hogy kiköveteljük az elismertséget, hatalmi pozíciókkal

mindenképp élni szeretnénk: inkább mi tapossunk el másokat, mint minket tapossanak. Elvárásaink, dicsekvéseink, hétköznapi kritikáink mélyén nem egyszer nagyravágyás lapul. Az Úr Jézus figyelmezteti apostolait: csak akkor értik meg az áldozat, az önküresítő szeretet értelmét, ha szolgálnak.

Hogy ezt nyomatékosítsa, Urunk közéjük állít egy gyermeket, és azt mondja: „*Aki befogad egy ilyen gyermeket az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem küldött.*” Jézus idejében a gyermeket semmiféle törvény nem védte. A gyermek a tudatlanság, a kiszolgáltatottság, az éretlenség, az együgyűség szinonimája volt. Ebben a jelenetben az egymással versengő apostolok orrára koppint, hiszen pont az ellenkezőjét mondja, mint amit mi, felnőttek a nagyságról képzelünk. Az alázatos, engedelmes gyermeki lelkületet teszi meg mércének: a legnagyobb legyen a legkisebb. Ilyen értelemben tehát nem a gyerekek kell felnőtté válnia, hanem a felnőtt legyen gyermek, és ha így kicsinnyé lett, akkor lesz a legnagyobb.

Attól gyerek a gyerek, hogy nevelésre szorul. Nem képes önálló döntéshozatalra. Még nincs elég esze és ereje, hogy a maga feje után menjen. Még nem tud más lenni, csak szófogadó, bízik a szüleiben, s ezért engedelmes. A gyermek őszinte. Még nem tudja megjátszani magát, mint a felnőttek. Ezért áttetsző. Számára a játék gyönyörű munka – a munka izgalmas játék. A gyermek attól gyermek, hogy van atyja. Jézusnak ilyen tanítványokra van szüksége: akik bizalommal ráhagyatkoznak Atyjukra, akik szeretnivalók, és akikre mindig mosolyogni kell.

Jézus optikája új életszemléletet kíván. Megszoktatni magunkkal a gyermeki lelkület, a rá utaltság, a bizalom szellemét. Uralkodni, másokat minden áron legyőzni akaró énünket szelíden a szolgálatra, a szeretetben való odaadásra kellene hangolnunk. Isten ígézetében próbáljuk élni az evangéliumot. Ha igazán Krisztus a mesterünk: akkor közöttünk mindenki egyenlő, testvér. Ha már annyira exkluzívak akarunk lenni, legyünk tökéletesen alázatosak a szolgálatban. Mint Mária, Isten alázatos szolgálóleánya.

A szolgálatban nem adjuk fel személyiségünket, hanem a másikat ajándékozunk meg szeretetünkkel. Nem azért szolgálunk, hogy viszonzózzák,

hanem, hogy Isten szeretetét rajtunk keresztül érezzék meg az emberek. Rejtett hiúságunkat és érvényesülési késztetéseinket kárpótolni fogja az Atya ölelése, mert csak nála leszünk igazán nagyok. Csak a gyermeki ártatlansággal bízhatunk egymásban is, mint ahogy az Atya mindvégig bízik bennünk. Ha merünk „utolsóként” szolgálni, merjük kiszolgáltatni magunkat, megszűnik a félelem, lehetünk becsületesek, szavunkra adni lehet, megnyilvánul körülöttünk a mennyek országa, és maga az Úr tüntet ki szeretetével. (*Sebestyén Péter atya*)

Kék és sárga – 2024. augusztus 05-11. Ukrajna-Cegléd (2. rész)

A felhívásoknak köszönhetően, folyamatosan érkeztek a felajánlások helyi vállalkozóktól, szülőktől, osztályoktól, a katolikus egyházközség tagjaitól és azoktól, akik látták, hogy itt van közöttünk 13 ukrán gyerek és két kísérőjük. Így lett a csapatnak egy hétre szállása, étkezése és tolmácsa. Rengeteg élelmiszer, ásványvíz, ceglédi, budapesti és kecskeméti városnézés, állatkerti séta, pizzázás, nyársalás, palacsintázás, kézműves foglalkozás, játék a cserkészekkel. Az egykori és a jelenlegi szentkeresztes diákok és a szüleik rengeteg segítséget adtak a hét folyamán. Diákjaink ismerkedtek, angoloztak, barátokra leltek és az együtt töltött órák után átgondolták, mit jelent a „békében élni” kifejezés. Munkatársaink is szívesen áldozták fel legnagyobb kincsüket, a szabad idejüket, hogy jó házigazdaként szolgálják vendégeinket.

Óriási segítséget jelentettek ukrán nyelvű tolmácsaink ezekben a napokban. Torokszorító volt hallgatni a felnőtteket és visszagondolni a képekre, amiket láttunk. Hallgatni és látni azokat, akik ott élnek. A bombázások, az ablak előtt elhúzó rakéta, a rettegett dróntámadások. A gyerekek már több mint két éve nem járnak iskolába, azóta nem találkoztak egymással és idegenekkel sem. Örültek annak, hogy kimozdultak a romos falak közül, hogy gyerekekkel és felnőttekkel beszélgethettek, hogy hallhatták a város zaját, a madarak csicsérgését.

„*Dóbre!*” „*Harasó!*” – hangzott a válasz mindenre, ami nekünk semmiség, nekik a béke. Igen. Ezt meg kellett szervezni, hogy még jobban értékeljük a békét, egymást, a hétköznapiakat és azért is, hogy újra megbizonyosodjunk arról, hogy „mennyi jó ember van”. (*Sági Anikó*)